

O SVOJEM DELU IN NALOGAH TUDI ZPM

Odnos do otroka – odnos do naše prihodnosti

Pred dnevi so se polnoštevilno zbrali na redni programski konferenci vsi tisti aktivisti, mentorji in družbeni delavci, ki aktivno delujejo v organizaciji Zveze prijateljev mladine. Ta organizacija nastopa predvsem kot koordinator vsesplošnih prizadevanj za socialistični razvoj mlade generacije, za razvoj organizirane skrbi za otroka in družino.

Ob ocenjevanju pretečenega dela, v mnogočem je bilo uspešno opravljeno, pa so opozorili na vse tiste pomanjkljivosti, ki ponekod še niso povsem zaživele, zato jim bo potrebno v prihodnjem obdobju nameniti več pozornosti in aktivnosti.

Tako bodo aktivirali že registrirano društvo prijateljev mladine v tistih KS, kjer začetnih nalog ne uresničujejo ter si prizadevali za ustanovitev teh društev v KS, kjer dosedaj še niso delo-

izrednega pomena ostajajo tudi aktivnosti na področju dela s predšolskimi otroki in sodelovanje s starši. Prizadevali si bodo, da bo v družbeno organizirane oblike predšolske vzgoje vključenih kar največ otrok, da bodo vsi otroci ne glede na socialno kulturno okolje v katerem živijo, dobili enake začetne možnosti za vstop v šole. Med nalogami s tega področja so v ospredju nedvomno – dosledno izvajanje 80 urnega programa za 5-letne otroke, pridobivanje varstvenih družen za organizirano varstvo otrok, pomoč družinam prizadetih otrok, iskanje novih površin in zelenic ter urejanje in vzdrževanje igrišč, ogledi lutkovnih, filmskih in dramskih predstav za otroke, zdravstveno varstvo, prometna vzgoja...

Leta 1982 je bilo označeno kot prvo leto celoletnega delovanja občinskega sveta zveze pionirjev, katerega glavne aktivnosti bodo tudi v prihodnje namenjene razvijanju pionirske samouprave v razrednih skupnostih, pionirskih odredih in občinski zvezi pionirjev ter požitvi medsebojnega sodelovanja z drugimi družbenimi organizacijami in društvi v občini. Med številnimi akcijami bodo imele prednost jugoslovanske pionirske igre, zbiranje finančnih sredstev za Dom slovenskih pionirjev, razvoj tehnične kulture, Vesela šola, negovanje spominskih obeležij, tekmovanja zgodovinarjev...

Ena najmožnejših akcij ZPM ostaja bralna značka, ki zajema približno 76 odstotkov vseh učencev iz naših osnovnih šol, v šolskem letu 1980/81 jo je prejelo 4662 učencev, lani pa kar 5438 učencev.

Zimovanje in letovanje namenja prav naša občinska ZPM že vrsto let veliko skrb. Prednost pri letovanju imajo izvenmestni otroci, ki še niso videli morja in socialno šibki. Letovanja so organizirana v Pacugu za predšolske in šolske otroke ter šolo v naravi. V letu 1981 se jih je udeležilo 1927 otrok, lani pa 1659. V zadnjih letih se je razvilo tudi zimovanje predvsem predšolskih otrok v Zapotoku.

Spletu teh številnih in pestrih aktivnosti ter prizadevanj naj bo tudi v bodoče moto – odnos do otroka – odnos do naše prihodnosti!

Priznanja najzaslužnejšim

Sekretarka republiške Zveze prijateljev mladine Angelca Žiberna je po krajšem razgovoru podelila zlate značke Zveze prijateljev mladine Slovenije ZALKI ŠTRITOF, DRAGU ČERNOŠU, STANETU FLORJANČIČU in PEPCI OPREŠNIK.

Republiški jubilejni priznanji sta ob 30-letnici ZPM prejela Peter Vrhunc in Anica Slobodnik. Republiška priznanja pa so bila vročena tudi Pionirskemu odredu Franc Leskošek-Luka, DPM Polhov Gradec in Ivanki Milovanovič.

Predsednik občinske ZPM Stane Florjančič pa je 63 posameznikom, društvom in organizacijam vročil občinska jubilejna priznanja.

vala. V program so si zapisali tudi izvedbo seminarja z naslovom »Mesto in vloga DPM v krajevni skupnosti«. Povsod tudi še niso zaživele sveti pionirskih odredov, čemur bo prav tako potrebno nameniti več skrbi.

IŽANCE IN OKOLIČANE ČAKA DELO

Zavod bo odprt za starše

Te dni je mogoče opaziti na gradbišču Zavoda za varstvo in delovno usposabljanje otrok in mladostnikov Draga pri Igu zanimivo dogajanje.

V treh domovih za zmerno, težje in težko duševno prizadete (2 za pokretne, 1 za nepokretne) 104 otroke ter v spremljajočih objektih za 250 otrok potekajo zaključna gradbena in obrtniška dela. Ta del zavoda, ki predstavlja I. fazo izgradnje, bo pripravljen za vselitev do 31. oktobra letos.

Pričeli pa so s pripravljalnimi deli za postavitev še dveh domov (1 za pokretne, 1 za nepokretne) ter doma posebno nege. Ti objekti naj bi bili narejeni do 31. marca 1984. leta. Z njimi bi bila uresničena II. faza gradnje zavoda. Z njo bi se lahko bilo v zavodu od 170 do 190 otrok.

»To je še vedno manj, kot prijav iz Ljubljane in njene okolice, zahodne Slovenije ter delov Gorenjske in Dolenjske. Že do sredine maja je prispelo 209 prijav,« je primerjal zmogljivosti in potrebe direktor zavoda v ustanavljanju Dušan Parazajda.

Gradbeni odbor, ki ga zelo prizadevno vodi Dolfka Boštjančič, je zagotovil sredstva za gradnjo zavoda. Za I. fazo 210 milijonov in za II. 110 milijonov dinarjev.

Še vedno imajo precej težav s komunalnimi vodi. Vodovod bodo najverjetneje vlekli iz

izvira Šilgat, kanalizacijo pa bomo morali spremeniti, ker novi del Iga ni dobil napovedane čistilne naprave.

»Domovi in oprema bodo popolnoma prilagojeni otrokom. Ti bodo živeli v manjših skupinah, ki bodo ločene, razpršene. Zato bo imel zavod v petih domovih kar 20 jedilnic. Vsaka skupina bo imela svoj izhod, svoje igrišče ter svoja bivalna in igralna mesta na obsežnem in resnično čudovitem ozemlju, na katerem bo zavod,« je nanizal nekaj posebnosti o ureditvi zavoda njegov direktor.

Najpomembnejše bo, da bo zavod ves čas odprt za starše in, da bo omogočal tudi nekajurni ali nekajdnevni sprejem otrok v varstvo.

Kot smo zapisali, bo sprejel zavod 104 otroke že po 31. oktobru letos. Zato so pričeli zbirati informacije o tistih, ki bi želeli združiti delo na 69 delovnih mestih v zavodu. Potrebujemo medicinske, vzgojiteljske in tehnične kader. Radi bi predvsem dobili delavke in delavce iz Iga in njegove okolice ter južne Ljubljane.

Podrobnejše podatke o možnosti zaposlitve v Zavodu za varstvo in delovno usposabljanje otrok v Dragi pri Igu je mogoče dobiti po telefonu 217-722. Lahko pa pošljete vašo ponudbo tudi na naslov »Zavod za varstvo in delovno usposabljanje mladostnikov v ustanavljanju Draga pri Igu, Kidričeva 5/I.«

S. J.

Pred nekaj tedni je gradbišče Zavoda za varstvo in delovno usposabljanje otrok in mladostnikov v Dragi pri Igu nudilo tako podobo. Sedaj delavci SGP Grosuplje in njihovi kooperanti zaključujejo I. fazo gradnje objektov zavoda in se pripravljajo na pričetek druge faze. Zavod gradijo po projektih Olge Kusanove.

NA KOZARI

Postali smo mladinci

V sedmem razredu prestopi vsak pionir v mladinsko organizacijo. To častno dolžnost na naši šoli sprejemamo že nekaj let na Kozari. Tovariš Tito je prav mladim zaupal veliko vlogo pri obnovi porušene domovine in graditvi samoupravne socialistične Jugoslavije. Vedno je poudarjal: »Pred vami, mladimi, so velike naloge. Le s trdnim delom jih boste tudi zares uresničili.«

Prva izmed nalog pionirjev je postati mladinec. Tako smo 22. maja tudi pionirji osnovne šole Marjan Novak-Jovo postali mladinci. Na razglatih betonskih stopnicah legendarne Kozare sedi množica pionirjev. Na vsakem obrazu je izraz nečesa ponosnega, zrelega. V vsaki

glavi je na kupe neizrečenih misli in razmišljanj. Besede in nasveti se v moji glavi kot mozaik združujejo v celoto. Sedaj vem, da imam več dolžnosti. Zavem se, da bomo samo združno dosegli vse cilje, ki so pred nami.

Med programom na Kozari se zazrem v oči prijateljem in sošolcem. Iskrene oči so polne življenja. Uprto zro v srce in v njih žari želja, da Kozara in vsi drugi kraji ne bi nikoli več doživeli vojne. Nad nami kraljuje mogočen spomenik, pod nami pa se zrcali podoba pokrajine, po kateri bomo stopali. Vsak korak naj bo korak k napredku. Po končanem programu smo vstali. Iz grli je bučno odmevalo: »Druže Tito, mi ti se kunemo!« Pesem se je širila po lepi pokrajini Kozare, Bosne, Jugoslavije. Zazdelo se mi je, kot da smo si mladi iz vse dežele podali roke in obljubili, da bomo vestno in ponosno nadaljevali Titovo delo.

Mojca Dovgan
Bojana Omersel

7. c. r.
OŠ Marjan Novak-Jovo

OGLEJTE SI RAZSTAVO V PIONIRSKI KNJIŽNICI

Božo Kos za mlade likovnike

Ko sem vstopila v hladne prostore Pionirske knjižnice na Komenskega ulici 9, so v svetlem hodniku te stare meščanske vihe stali v polkrogu mladi obiskovalci in eden od njih je polglasno prebiral plakati, ki je opozarjal obiskovalce, da je v knjižnici likovna razstava.

»Vse, kar vidimo v vsakdanjem življenju je bolj ali manj splošno zaradi pridobljenih navad... vse življenje moramo biti sposobni gledati tako, kakor gleda svet otrok...« je bral fant v modri majici z nogo v gipsu. »Poglej, tu so pa imena tistih, ki so naredili te slike, vsak se je podpisal!« Namuznila sem se ob misli, kako smo podpisovali mlade umetnike z željo, da bi bili na plakatu vsi, tudi SIMON iz Pionirskega doma, ki še ne zna napisati svojega priimka na sliko; vsakemu bo naše vabilo, na katerem piše III. SREČANJE MLADIH LIKOVNIKOV in so našeta imena tistih šol in Zavodov, ki razstavljajo: Bičevje, Brezovica, Dobrova, Horjul, Ig, Preserje, OŠ X. SNOUB, Vrhovci, Velike Lašče, Zavod za slabovidne in Pionirski dom – vse življenje za lep spomin. S Tanjo POGAČAR, strokovno sodelavko Pionirske knjižnice, s katero sva razstavo postavljali – sva se še enkrat sprehodili ob panojih, ob katerih sva se ob postavljanju skoraj skregali; jaz sem bila mnenja, naj bi razstavili samo najboljše slike, ona pa je zagovarjala stališče, da te pravice nimava in morava razstaviti vse, kar do odbrali šolski likovniki.

»Vsebinsko je likovna razstava letos raznovrstnejša,« je rekla Tanja, »uporabljajo več tehnik in tudi motivi so raznovrstnejši – od pokrajin, portretov, upodablja delo na polju, življenje v mestu, pogled te čudovite grafike – in to šolo sva razstavili skupaj, koliko različnih tehnik. Seminar, ki ga je imel profesor Milan Butina za likovnike, je očito obrodil sadove. En izdelek sva pa le uničili – sem rekla s slabo vestjo, ampak če pomisliš, da bodo različne vrste črt, ki jih je narisala Branka, ostale vsakemu mlademu likovniku za spomin kot vabilo na spominski plakat – nam bo najbrž oprostila.

»Idealno bi bilo, da bi mentorji sodelovali pri postavitvi razstave,« je rekla Tanja Pogačar. Ni rekla na glas, ampak najbrž je mislila isto kot jaz, slike so bile letos še vedno večji del neopremljene: naslov, avtor, tehnika, šola – pa sva pisali in pisali in Tanja je zabijala bučice in potem je bilo treba odščitniti vsaki bučici glavo in nekatere slike enostavno niso šle skupaj in jih je bilo treba razvrščati in odbirati in primerjati.

»Med bralci pa je že zdaj za razstavo veliko zanimanja,« je rekla Tanja Pogačar. »Res, ustavijo se in slike pogledajo.«

»Ali že več,« me je vprašala zaupno »BOŽO KOS je že obljubil!« Ko bo ob zaključku likovne razstave sredi septembra Zveza kulturnih organizacij Ljubljana Vič-Rudnik podeljevala priznanja za sodelovanje, bo k mladim likovnikom prišel Božo Kos in se z njimi pogovoril; morebiti pa jim bo tudi kaj narisal. »Naša knjižnica je vesela, da pridejo vanjo otroci iz oddaljenih krajev, da spoznajo našo ustanovo, da postanejo naši člani. Predvsem si prizadevamo, da bi vključili v delo knjižnice mlade same, da se predstavijo, da nastopijo. Prejšnji teden so pri nas gostovali lutkarji iz Zavoda za slabo in slabovidno mladino. Ko sem se poslavljala od prijazne Pionirske knjižnice, sem še slisala Tanjine besede: »Upam, da bo sodelovanje z ZKO Ljubljana Vič-Rudnik postalo tradicionalno in se bomo srečevali tu vsako leto.«

JASNA ŠKRINJAR

KOSOVSKI UČENCI NA OŠ MARJAN NOVAK-JOVO

Prišli so s karavano bratstva in enotnosti

Sončno prvo junijsko jutro je skupaj z učenci OŠ Marjan Nova-Jovo ter njihovimi učitelji radostno pozdravilo udeležence karavane bratstva in enotnosti, ki je na obisk pripeljala 160 kosovskih otrok, njihovih učiteljev in delavcev v izobraževalnih ustanovah.

Prisrčno snidenje se je strnilo v skoraj dve uri dolgem kulturnem programu, ki so ga v večini predstavili učenci osnovnih šol iz občin Vucitrm, Titova Mitrovica, Srbica in Leposavič. Po ogledu šole in razgovorih s kolektivom so mladi Kosovčani odpotovali v Postojno. Med obiskom Slovenije so obiskali tudi Titovo Velenje, Ljubljano in Kranj.